

Γκίμ-Μέξα, Έλλην. Βιβλιογρ.

ἀριθ. 1119 (Α', σ. 178-179).

Δαβὶδ

(ὄβιος) 16 αἰ.

Υπό Γκίμ-Μέξα περιγράφεται, ἐν δ' ἀνθ., λό βιβλίον:

<< * 1119. — Ἀπολουδία τῶν ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡ-
μῶν Δαβὶδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ τῇ πόλει ἀσκήσαντος ἡμῶν δὲ
διδάσκοντα, ἀναμαρτυροῦντάς τε καὶ εἰς φῶς ἀχθεῖντα, κατὰ
τοῦ ἐνόντα ἱστορῶν παρὰ τοῦ θεοφιλοτάτου λαοκτονῆς Ἐπι-
σκόπου Ταχανίου Νεοφύλου τοῦ ἐξ Ἀδωνῶν Ἐν τῷ λέγει
δὲ αὐτῷ προσελέσθαι καὶ ἕνα τροπάρια θεολογία

Ξυκηνραί καὶ Ἀγφάβητον, καὶ ἡμεῖς εὐχαί' πρὸς τὸν Δεσπό-
 ζην Ἰησοῦν Χριστόν, λεγόμενα ἐν εὐαγγελίῳ ἐσπέρα, μετὰ τὸ
 ἀπείδευτον, Ποιηθεῖσαι σὺν τοῖς Τροπαρίοις παρὰ τοῦ αὐ-
 τοῦ Θεοφιλίας πρὸς δόξαν καὶ αἶνον τῆς Πανυμνήτου
 Θεοτόκου, καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ συνβο-
 ρῆς καὶ ἀναδυμνάων τοῦ Πανοσιωτάτου Καθγουμένου
 τῆς Ἁγίας Μονῆς τῆς αὐτῆς Κύρι' Ἰωαννίμ, καὶ τῶν λοιπῶν
 σπουδασιμῶν πατέρων. Ἐν Κωνσταντινουπόλει: 1819.

